

Євген Кудлай

01.02.2025

Роменська громада попрощалася із захисником України Олексієм Руженком

31 січня Роменська громада, схиливши голови в глибокій жалобі, зустріла свого Героя... Воїн РУЖЕНКО Олексій Борисович повернувся додому... Але не так, як чекали рідні, не так, як мріяли друзі. Він повернувся "на щиті", поклавши своє життя за кожного з нас, за Україну та її майбутнє.

Прощання відбулося на Алеї Слави, де зібралися рідні, близькі, бойові побратими, керівництво громади, священнослужителі та всі небайдужі мешканці. Кожен на колінах віддав останню шану Герою. Під звуки військового оркестру та мелодію «Плине кача» журливо майоріли синьо-жовті прапори.

Чин заупокійної служби за Героєм здійснили священнослужителі Православної церкви України. Зі словами співчуття до рідних звернувся міський голова Олег СТОГНІЙ: «Шановна Роменська громадо, дорога сумуюча родина! Війна... Це слово вкарбувалося у свідомість мільйонів українців. Воно дзвенить у кожному серці болем втрат, гіркою розлук... Вона триває... І кожен новий день приносить звістки, які обпалюють душу. Цього скорботного дня наша громада, схиливши голови в глибокій жалобі, на колінах зустрічає свого Героя... Воїн РУЖЕНКО Олексій Борисович повернувся назавжди додому... Олексію РУЖЕНКУ назавжди 36... Вічна слава нашому Герою!»

Військовослужбовець Олексій Борисович РУЖЕНКО народився 23 серпня 1988 року в місті Ромни, у українській родині, де з дитинства його виховували на принципах чесності, працьовитості та відповідальності.

Змалку він виявляв прихильність до праці та мистецтва. Олексій закінчив Роменську загальноосвітню школу №1, а потім здобув спеціальність муляра-лицовальника в місцевому професійно-технічному училищі. Його руки створювали затишок для багатьох сімей, надаючи відчуття безпеки і тепла.

Після закінчення навчання Олексій працював на будівництві в Україні, а також у Литві та Німеччині. Під час роботи відносився з увагою до деталей і максимальною відповідальністю. Колеги згадують його як людину, яка ніколи не бігала від труднощів, а завжди була готова допомогти навіть у найскладніших ситуаціях.

Олексій створив міцну та люблячу сім'ю. Разом з родиною проживав в м. Суми, звідки родом була його дружина. Він був турботливим батьком, люблячим чоловіком і другом, до якого можна було звернутися за підтримкою в будь-яку хвилину. Його діти завжди знали, що можуть розраховувати на нього, і він, у свою чергу, завжди мріяв про те, щоб вони росли в мирній і вільній Україні. Олексій захоплювався фотографією та різьбленням по дереву, створюючи роботи, що відображали його глибоке розуміння краси навколишнього світу.

Але, незважаючи на свою звичну мирну і спокійну діяльність, Олексій не зміг залишитися осторонь, коли почалася війна. Хоча після перенесеної важкої хвороби, мав проблеми зі здоров'ям. Тож у січні 2023 року, відправивши родину у безпечне місце, він вступив до лав Сумського ДФТГ. Після цього неодноразово брав участь у складних операціях на передовій, не зізнаючись родичам про небезпеку, аби не хвилювати їх.

19 січня 2025 року Олексій був проїздом у Сумах. На 2 хвилини забіг до своєї тещі та взяв найцінніший скарб – малюнок доньки. Того ж дня він спілкувався з матір'ю, обговорюючи плани на майбутнє...

На жаль, ця клята війна мала свої плани ... 22 січня 2025 року солдат Олексій РУЖЕНКО, вірний військовій присязі, мужньо виконуючи свій обов'язок, загинув у бою за Україну, її незалежність і свободу на Курщині.

Олексію назавжди 36 років...

Батьки втратили сини, брат – брата... Дружина – люблячого чоловіка, діти – батька... Роменська громада, Україна – мужнього та вірного Захисника, який віддав своє життя за мирне майбутнє України!

У великій скорботі від непоправної втрати вся Роменська громада...

Спомин про Олексія РУЖЕНКА завжди житиме у наших серцях, в кожному подиху вітру, у кожному промені сонця. Адже його душа тепер є частиною безсмертної історії української нації, повідомили в мерії Ромен.

Вічна честь і слава нашому Захиснику РУЖЕНКУ Олексію Борисовичу!

Слава Україні! Героям слава!